

Σπύρος Ξένος, υποψήφιος βουλευτής Ζακύνθου ΣΥΡΙΖΑ-Π.Σ.

27.05.2023, 10:20

«Να ανατρέψουμε την εποχή των μειωμένων προσδοκιών!»

Μάγδα Κλαυδιανού

Συνήθως τον βρίσκεις πίσω από ένα βιβλίο και ακόμα πιο συχνά πίσω από ένα τσιγάρο. Κοινωνιολόγος, συγγραφέας, ερευνητής και πρώτη φορά υποψήφιος βουλευτής – στη Ζάκυνθο με τον ΣΥΡΙΖΑ-Π.Σ. Με βαθιά κοινωνιολογική ματιά αποτιμά το εκλογικό αποτέλεσμα και μιλάει για το ζοφερό αύριο που περιμένει τη χώρα μας από την παντοκρατορία της Νέας Δημοκρατίας. Για τη συνέντευξη πήρα τη... βοήθεια του (λογοτεχνικού) κοινού. Κυρίες και κύριοι, ο Σπύρος Ξένος!

• Το εκκωφαντικό αποτέλεσμα των εκλογών ήρθε και «ξάφνιασε τις μέρες μας». Πώς το διαβάζετε εσείς; Μήπως ισχύει αυτό που λέει ο Ματσάδο «Το χειρότερο από το να βλέπεις την πραγματικότητα μαύρη είναι να μην τη βλέπεις»;

Το αποτέλεσμα των εκλογών της 21ης Μαΐου συνιστά αναμφίβολα μια βαριά και οδυνηρή ήττα για τον ΣΥΡΙΖΑ-Π.Σ. Διαβάζοντας τα ποσοστά των κομμάτων, σύμφωνα με την ετυμηγορία των Ελλήνων πολιτών, θα επιθυμούσα κατ' αρχάς να δεχτώ και να αναλάβω το δικό μου μερίδιο ευθύνης, ως μέλος μιας συλλογικότητας και μιας προσπάθειας που δεν έτυχαν της ανταπόκρισης που όλοι αναμέναμε.

Πέραν τούτου, στις βασικότερες αιτίες που οδήγησαν στο αρνητικό αυτό αποτέλεσμα θα τοποθετούσα πολύ πρόχειρα και καθόλου ιεραρχικά: την καθυστέρηση στη διαμόρφωση της στρατηγικής μας για την απλή αναλογική· την αδυναμία άρθρωσης μιας ξεκάθαρης απάντησης απέναντι στο αντι-ΣΥΡΙΖΑ μέτωπο για όλα όσα συνέβησαν κατά το χρονικό διάστημα 2015-2019· την εμμονή στα αιτήματα και τις ανάγκες της «μεσαίας τάξης»· τη σταδιακή απομάκρυνση από τα στηρίγματα και τους ανθρώπους που αγκάλιασαν τον ΣΥΡΙΖΑ τα τελευταία 10 τουλάχιστον χρόνια· την απροθυμία μετασχηματισμού και ανάδειξης μιας νέας γενιάς στελεχών πρώτης γραμμής δίπλα στον Αλέξη

Τσίπρα· τις καθυστερήσεις στην ολοκλήρωση του προγράμματος· τη μιντιακή υπεροπλία της Ν.Δ. και την επιβολή μιας πολιτικής ατζέντας φόβου και ανασφάλειας· την εικόνα άστοχων δημόσιων τοποθετήσεων κορυφαίων στελεχών, παλινωδιών, ασάφειας, η οποία διατηρήθηκε μέχρι και τις τελευταίες κρίσιμες μέρες του προεκλογικού αγώνα κ.ά. Υπάρχουν, όμως, και ζητήματα που ίσως δεν θίχτηκαν όσο θα έπρεπε.

• **Πείτε μας κάποια παραδείγματα.**

Πρόκειται για ζητήματα που ξεφεύγουν από τη σφαίρα της οικονομίας και διεισδύουν στο πεδίο των αξιών, των ιδεών, της ταυτότητας κ.ά. και που στον κεντρικό πυρήνα τους έχουν τις ελευθερίες, την αλληλεγγύη και τα δικαιώματα των νέων, το περιβάλλον κ.ά. Για παράδειγμα, θα έλεγα εδώ την άνοδο της Ακροδεξιάς, την Πανεπιστημιακή Αστυνομία, την απομάγευση των εκπαιδευτικών τίτλων και την κατάρρευση του μεταπολιτευτικού μύθου της κοινωνικής αναπαραγωγής με βάση τη σχολική συνιστώσα, το φαινόμενο «brain drain», τη στήριξη στα εναλλακτικά κοινωνικά κινήματα, τον αυταρχισμό των κρατικών μηχανισμών καταστολής, την αντιμετώπιση των ανθρώπων του πολιτισμού, τις δουλειές του ρεφενέ και το πρεκαριάτο, την κατάργηση της Κοινωνιολογίας στα σχολεία κ.ά.

Εκτιμώ ότι η στοχευμένη και σοβαρή ανάδειξη αυτών των ζητημάτων είναι πολύ πιθανό να έδινε μια πολύ πιο ξεκάθαρη εικόνα της ιδεολογικής μάχης της Αριστεράς απέναντι στη Δεξιά στην Ελλάδα, μακριά και πέρα από την αναζήτηση καλών και κακών λογιστών και διαχειριστών ενός δεδομένου, αν και υποτιθέμενου, πολιτικού και οικονομικού συστήματος.

• **Θεωρείτε ότι υπάρχει μια συντηρητική στροφή στην Ελλάδα και την υπόλοιπη Ευρώπη;**

Όλες οι έρευνες και οι μετρήσεις καταδεικνύουν τα τελευταία χρόνια την ηγεμονία του νεοφιλελευθερισμού και μια μακρόσυρτη συντηρητική στροφή της ευρωπαϊκής και ελληνικής κοινωνίας. Ωστόσο, οφείλω να τονίσω δύο πράγματα: πρώτον, αυτό σε καμία περίπτωση δεν μπορεί να αποτελεί άλλοθι για το εκλογικό αποτέλεσμα και, δεύτερον, καθίσταται εξαιρετικά επισφαλές, σύμφωνα με τη συγκριτική ανάλυση των εκλογικών αποτελεσμάτων του 2019 και του 2023, το αν υπήρξε δεξιά ή αριστερή στροφή των Ελλήνων ψηφοφόρων.

• **Ως φαίνεται, οι ψηφοφόροι ψήφισαν με κριτήρια που δεν συμπεριλάμβαναν κοινωνικο-ηθικά διλήμματα τύπου σκάνδαλα, κράτος δικαίου, υγεία, παιδεία. Ένα σχόλιό σας.**

Πάει αρκετός καιρός, νομίζω, όπου ζητήθηκε από τους ανθρώπους να προτάξουν και να διεκδικήσουν το ακατανίκητο ατομικό τους δικαίωμα στο συμφέρον. Βαφτίζοντας τις επιθυμίες ανάγκες, το μόνο που απομένει να κάνεις είναι να υποδείξεις –και να επιβάλεις, αν χρειαστεί– σε αυτούς τους ανθρώπους τις επιθυμίες τους. Θαρρώ ότι ο Αλτουσέρ είχε μιλήσει αρκετά για αυτή την πολιτική και ιστορική διαδικασία χωρίς υποκείμενο καθώς και ο Κωνσταντίνος Τσουκαλάς στο βιβλίο του «Ο Αόρατος Λεβιάθαν».

• **Ο νομπελίστας Αμερικανός οικονομολόγος Πολ Κρούγκμαν πριν από 30 χρόνια είχε γράψει ένα βιβλίο με τίτλο «Η εποχή των μειωμένων προσδοκιών». Ζούμε σήμερα σε μια τέτοια εποχή;**

Θα συμφωνήσω ότι ζούμε σε μια εποχή «μειωμένων προσδοκιών», γεγονός που μάλλον σχετίζεται περισσότερο με τη διαδικασία κατασκευής «χρεωμένων ανθρώπων», σύμφωνα με όσα μας έδειξε ο κοινωνιολόγος Μαουρίτσιο Λατσαράτο. Συχνά, οι άνθρωποι προτιμούν να ακυρώσουν και να παραιτηθούν από τη διεκδίκηση, αν τους κάνεις να αισθανθούν ότι είναι αδύνατο να ικανοποιήσουν τα όνειρά τους. Φαντάζεστε; Pass και εκπτωτικά κουπόνια σε υπό έκπτωση από την αξία της κοινωνικής κινητικότητας άτομα.

• **Μια κοινωνία πείθεται από ένα pass ή έστω από δύο-τρία;**

Ας μη γελιόμαστε! Παρότι ο Κέινς είχε από πολύ νωρίς μιλήσει για την «προτίμηση στο ρευστό», νομίζω ότι εδώ αναφέρεστε σε τεχνικές διακυβέρνησης, καθηγεσίας, εξουσίας-πατρωνίας και κοινωνικοπολιτικού ελέγχου των φτωχών και επικίνδυνων τάξεων, σε μια ενδιαφέρουσα θεωρητική αναπλαισίωση της φουκοϊκής έννοιας της *gouvernementalité*. Ένα παζάρι του τρόμου που οδηγεί με ασφάλεια όλο και μεγαλύτερα τμήματα του πληθυσμού στα λιμνάζοντα νερά ενός ενάρετου κύκλου «υποστήριξης» και προσάρτησης. Με άλλα λόγια, όπως είπαμε και πριν, ένας κόσμος «μειωμένων προσδοκιών» γεννάται εδώ, μέσα από τη σμίλευση της υποτέλειας και τη στοχευμένη καλλιέργεια «συμμορφωμένων» έξεων, στο πλαίσιο της νέας «οικονομίας των προστασιών». Αυτό τον κόσμο πρέπει να τον αλλάξουμε!

• Όση ώρα εμείς συζητάμε, εκπλειστηριάζονται σπίτια λαϊκών νοικοκυριών...

Δεν μου προκαλεί καμία εντύπωση το γεγονός. Άλλωστε γι' αυτόν ακριβώς τον λόγο στρατεύτηκα στις τάξεις του ΣΥΡΙΖΑ-Π.Σ. Για να δώσω τη δική μου μάχη και να ενώσω τη φωνή μου απέναντι σε ένα καθεστώς αυταρχικού νεοφιλελευθερισμού, το οποίο ενσωματώνει στους κόλπους του μεγάλο τμήμα της κοινωνικής Ακροδεξιάς στην Ελλάδα και το οποίο τις επόμενες ώρες δηλώνει έτοιμο να προχωρήσει σε μια πρωτοφανή επίθεση κατά των υποτελών κοινωνικών τάξεων, μέσα από την περαιτέρω συρρίκνωση της αγοραστικής δύναμης των μισθών, τη μείωση της φορολογικής επιβάρυνσης του κεφαλαίου, τη διάλυση του κράτους πρόνοιας, την επέκταση της ιδιωτικής ιδιοκτησίας πάνω στα κοινά αγαθά, τη δέσμευση του μελλοντικού εισοδήματος των νοικοκυριών ένεκα του δανεισμού και φυσικά την υφαρπαγή χιλιάδων εστιών διαμέσου των πλειστηριασμών!

Σε αυτή, λοιπόν, την «οικονομία της αθλιότητας», όσο θα μετράμε τα πάντα με βάση το ατομικό όφελος τόσο θα επιστρέφουμε και θα ξυπνάμε τα πιο πρωτόγονα και άγρια ένστικτά μας, ανάγοντας το πάθος της απληστίας σε ρυθμιστική αρχή της ζωής μας.

Ο ΣΥΡΙΖΑ-Π.Σ. και η επόμενη μέρα

• Πιστεύετε ότι ίσως δεν έπεισε η «μονοκαλλιέργεια» του σκανδάλου των υποκλοπών;

Δεν περίμενα τα αποτελέσματα των εκλογών για να πεισθώ ότι η τακτική της «μονοκαλλιέργειας» και του «ώριμου φρούτου» δεν θα είχε καμιά τύχη. Άλλωστε, όπως μας έδειξαν οι αναλύσεις των τελευταίων εκλογών, οι Έλληνες ψηφοφόροι προσήλθαν στις κάλπες έχοντας ψηλά στις ανησυχίες τους τα θέματα ενός σύγχρονου κράτους, της εξωτερικής πολιτικής και άμυνας καθώς και κυρίως της οικονομίας.

• Μήπως ο ΣΥΡΙΖΑ-Π.Σ. εξάντλησε το επικοινωνιακό εργαλείο που λέγεται Αλέξης Τσίπρας;

Το πολιτικό κεφάλαιο του Αλέξη Τσίπρα δεν εξαντλήθηκε, έστω και αν αυτή τη στιγμή εμφανίζεται σαν προμηθεϊκός ήρωας, ο οποίος καλείται να πληρώσει τα επίχειρα της τόλμης του. Ο ΣΥΡΙΖΑ-Π.Σ. δεν χρεοκόπησε αυτή τη χώρα, αλλά την οδήγησε στην έξοδο από τα Μνημόνια. Αν κάποιος πρέπει

να τιμωρηθεί γι' αυτό, τότε να το δούμε.

• Η επόμενη μέρα;

Η σχέση των αριστερών με την πολιτική υπήρξε πάντα μια σχέση αυτοκριτική. Το μήνυμα της κάλπης υπήρξε εκκωφαντικό και απολύτως σαφές για τον ΣΥΡΙΖΑ-Π.Σ. Οφείλουμε να το εισπράξουμε, να το σεβαστούμε και να το μετουσιώσουμε σε ένα ηχηρό μήνυμα συστράτευσης και συντεταγμένης πορείας προς τις εκλογές της 25ης Ιουνίου, με κύριο μέτωπο τη Δεξιά, προκειμένου να αποτραπεί η εγκαθίδρυση μιας παντοκρατορίας της Ν.Δ. και η επιβολή ενός ηγεμόνα και ανεξέλεγκτου πρωθυπουργού.

Το μήνυμα της κάλπης θα πρέπει να γίνει η κινητήριος δύναμη που θα ενώσει, θα οδηγήσει και θα δώσει διέξοδο πολιτικής έκφρασης στον κόσμο της Αριστεράς αλλά και σε όλους τους δημοκρατικούς πολίτες αυτής της χώρας, απέναντι στον φόβο που σπέρνει η νεοφιλελεύθερη οικονομία του χρέους και η ηθική της ενοχής.

Η Ζάκυνθος σήμερα και αύριο

• **Πολιτεύεσθε και ζείτε στον Νομό Ζακύνθου, ένα τουριστικό νησί, το οποίο κατά καιρούς έχει απασχολήσει αρνητικά την επικαιρότητα. Ποια κακώς κείμενα θα προσπαθούσατε να αλλάξετε ως βουλευτής;**

Από πού ν' αρχίσεις και πού να τελειώσεις... Βασικά προβλήματα υποδομών (αποχέτευση, βιολογικός, δίκτυα ύδρευσης, οδικό δίκτυο, μαρίνα, λιμάνι κ.ά.) και υποστελέχωσης υπηρεσιών (Αστυνομία, Πυροσβεστική, Λιμεναρχείο, Εφορεία Αρχαιοτήτων κ.ά.) καθώς και σημαντικές ελλείψεις ιατρικού και όχι μόνο προσωπικού στο Νοσοκομείο Ζακύνθου.

Ωστόσο, αν κάτι με πληγώνει στη σύγχρονη μετασεισμική Ζάκυνθο, αυτό είναι η κοντόφθαλμη λογική της αυτοκαταστροφής στον βωμό του κέρδους. Το νησί μας δέχεται μια συντονισμένη επίθεση του real estate και οι Ζακυνθινοί εμφανίζονται δεκτικοί στο να πουλήσουν και να παραδώσουν τη γη τους.

Το αποτέλεσμα είναι να οδηγούμαστε χωρίς σχέδιο και πλάνο για το αύριο, εξαντλώντας τους φυσικούς πόρους, αποχαρκτηρίζοντας τα δάση και μολύνοντας θάλασσες και ακτές, απαξιώνοντας την ιστορία και τον πολιτισμό αυτού του τόπου, αλλοιώνοντας την αρχιτεκτονική και φυσιογνωμία του. Λυπάμαι πολύ. Φοβάμαι πως, όταν θα καταλάβουμε τι συμβαίνει, θα είναι

αργά.

Όμως, κάποιος επιτέλους πρέπει να μιλήσει. Φτάσαμε στο σημείο να πωλείται ολόκληρη η Ζάκυνθος και οι άνθρωποι μαζί με τη δική τους περιουσία να πωλούν και των συγχωριανών τους, για δέκα και είκοσι χιλιάδες ευρώ περισσότερα.

• Αυτό που είπατε με «αναγκάζει» να σας ρωτήσω για την υπόθεση της αγοραπωλησίας πάνω από το Ναυάγιο, στην οποία έχετε εμπλακεί, χρόνια τώρα, προσωπικά ως ερευνητής, αρθρογραφείτε σχετικά, έχετε καταθέσει ως βασικός μάρτυρας και μάλιστα προσφάτως σε μια συνέντευξή σας δηλώσατε ευθαρσώς «Μόνο πάνω απ' το πτώμα μου θα μπορέσει να περάσει αυτή η εκτροπή και να χάσουν τόσες οικογένειες τις περιουσίες τους!». Πιστεύετε ότι σας στοίχισε –εκτός από προσωπικά– και πολιτικά αυτός ο αγώνας εναντίον τόσο δυνατών αντιπάλων όσο ο εμίρης του Κατάρ και οι συνεργάτες του στην Ελλάδα;

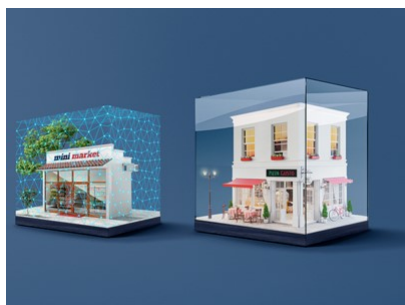
Η απατηλή αγοραπωλησία των Ορεινών της Ζακύνθου τον Μάιο του 2014 ανέδειξε περίτρανα ότι η τοπική κοινωνία είναι όμηρος των ισχυρών οικονομικών συμφερόντων. Σε αυτό το πλαίσιο, ο πολύχρονος αγώνας ο δικός μου και άλλων δεν έχει να κάνει με μια αστική διαφορά, αλλά με τη χαμένη αξιοπρέπεια των ανθρώπων αυτού του τόπου και την ελπίδα των επόμενων γενιών Ζακυνθινών.

Έτσι, για μένα δεν αποτέλεσε έκπληξη το γεγονός ότι, όλο αυτό το διάστημα, βρήκα απέναντί μου τους αχυρανθρώπους της αγοραπωλησίας, τα οικονομικά συμφέροντα που τους χρηματοδοτούν, ψεύτικα προφίλ και επαγγελματίες συκοφάντες του κατοστάρικου, αλλά ακόμη και πολλούς από τους θιγόμενους κατοίκους των Ορεινών, που έσωσα τις πατρογονικές περιουσίες τους.

Δεν κρατάω όμως κακία σε κανέναν... Αν χρειαστεί, πάλι το ίδιο θα κάνω!

• Σε ένα τραγούδι του ο Ορφέας Περίδης λέει «Τ' είν' αυτό που θα με σώσει απ' το φραγκοκράτορα/ ν' αγοράσω έν' αστέρι ή βαθύ υπόγειο»...

Εγώ πάντως θα «αγοράσω» νερό, γιατί, όπως έλεγε ο Μιχάλης Κατσαρός, «το μέλλον θα έχει πολλή ξηρασία».

Θέλεις ολοκληρωμένη προστασία για την επιχείρησή σου;

Ασφαλιστικά προγράμματα My Business First & My Business Cyber Protection.

Sponsored by EUROBANK

Ακολουθήστε μας
στο Google news

TAGS

ΣΥΡΙΖΑ-Προοδευτική Συμμαχία

Ζάκυνθος

εκλογές 2023

κοινωνία